

نگاهی به برنامه جامع اقدام مشترک با پالس‌های امیدبخشی که از تداوم گفت‌وگو یا تمایل به مذاکرات در پشت درهای بسته خبر می‌دهند

برجام غیر علنی؟

شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست هفتگی خبری خود در پاسخ به سؤالی در ارتباط با آخرین روند مذاکرات رفع تحریم‌ها و گفت‌وگوهای اخیر صورت‌گرفته در این ارتباط بین امیرعبداللهیان و بولرسمنول سیاست خارجی اتحادیه اروپا تصریح کرد: «شب گذشته (یکشنبه شب) وزیر امور خارجه در این ارتباط اظهاراتی کافی داشتند و در عالی‌ترین سطح مواضع جمهوری اسلامی ایران را در این ارتباط مطرح کردند». کنعانی با تأکید بر اینکه همان‌طورکه آقای امیرعبداللهیان اشاره کردند تبادل پیام‌ها از کانال‌های مختلف بین ایران و دیگر طرف‌های مذاکره‌کننده ادامه دارد و به قوت خود باقی است، افزود: «موضوع هسته‌ای صرفا موضوع ایران نیست و همان‌طورکه سخنگوی اتحادیه اروپا اخیرا اعلام کردند آقای بولر سمنول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در این زمینه در تعامل با طرف‌های ذی‌ربط از جمله طرف ایرانی و آمریکایی است و در این چارچوب تبادل پیام‌ها و دیدگاه‌ها ادامه دارد». کنعانی همچنین به نقش آفرینی برخی دیگر از کشورها در این زمینه نیز اشاره کرد و گفت: «باید توجه داشت که عدم برگزاری مذاکرات رسمی و جلسات رسمی مذاکرات به معنای عدم تعامل و عدم تبادل پیام نیست». پیش از کنعانی، امیرعبداللهیان یکشنبه‌شب ذیل گفت‌وگویی تلویزیونی در پاسخ به سؤالی در ارتباط با آخرین روند مذاکرات رفع تحریم‌ها، تصریح کرد: «مسیر تبادل پیام‌ها همچنان ادامه دارد؛ در قطع‌نامه اخیر پارلمان اروپا علیه ایران، بندی آورده شده بود که تأکید داشت کشورهای اروپایی باید از برجام عبور کنند و اعلام کنند که برجام دیگر اولویت ما نیست ولی در همین پارلمان احساسی اروپا، این بند رای نیاورد».

وزیر امور خارجه در مهم‌ترین فراز از مصاحبه خود با تأکید بر اینکه همچنان پیام‌ها در حال تبادل است، خاطر نشان کرد: «ما در مسیر دستیابی به توافق، گام‌هایی را

تعریف کرده‌ایم و فکر می‌کنیم در آینده نزدیک یکی از این گام‌ها عملیاتی می‌شود».

امیرعبداللهیان در همین ارتباط گفت: «ما در پاسخ به پیام آمریکایی‌ها که به‌صورت مستمر در این زمینه انجام می‌شود، چارچوبی را تعریف کرده‌ایم و بر همان اساس پیش می‌رویم». وی با بیان اینکه طرف‌های مقابل، گزینه دیگری در این ارتباط ندارند و به همین دلیل نیز در قطع‌نامه پارلمان اروپا بند عبور از برجام رای نمی‌آورد و حذف می‌شود، ادامه داد: «به همین دلیل آمریکایی‌ها که از سه کشور اروپایی زودتر فهمیدند که در پی اغتشاشات در ایران خبری نیست، برای بازگشت به برجام تأکید و اصرار دارند. گرچه در فضای رسانه‌ای ریساکاری خود را ادامه می‌دهند». امیرعبداللهیان افزود: «در عرصه دیپلماسی بین‌المللی پیروان دیپلماتیک مهم است و همان‌طورکه گفتم تبادل پیام‌ها ادامه دارد و در این روند و تبادل پیام‌ها تحقق منافع ملی کشور برای ما دارای اولویت جدی و مهم است».

توافق پشت درهای بسته؟!

گفته‌های حسین امیرعبداللهیان در مصاحبه تلویزیونی اخیرش یک سؤال را بیش از پیش پررنگ می‌کند که آیا توافق احتمالی برای احیای برجام پشت درهای بسته امضا می‌شود؟ بهروز طریقت، ذیل پاسخ به این پرسش، اساس بحث‌های وزیر امور خارجه را تلاشی دیپلماتیک از سوی شخص وزیر برای تعدیل فشارها می‌داند. این کارشناس حوزه سیاست خارجی البته منکر وجود اصل گفت‌وگوهای احتمالی پشت پرده یا مذاکرات پنهانی بین مقامات ایرانی و اروپایی با مقامات تهران و واشنگتن نیست، کما اینکه طریقت به درز اخباری دال بر دیدار رابرت مالی و حسین ابروانی اشاره دارد، ولی از نگاه او این مذاکرات در سطحی راهگشا برای ازسرگیری گفت‌وگوهای هسته‌ای و احیای برجام نیست، بلکه از دیدگاه طریقت می‌تواند حکایت از این داشته باشد که آمریکا به دنبال تعریف یک فضای جدید در سایه افزایش فشارها به تهران است تا پیرامون موضوعات و مسائل غیربرجامی وارد گفت‌وگو شود. در همین حال این کارشناس مسائل بین‌الملل در کامی رو به جلو، بحث‌های کنعانی و امیرعبداللهیان را نیز نوعی موضع‌گیری‌های دیپلماتیک می‌داند که با هدف تلطیف فضا ارائه می‌شوند. در همین حال سخنگوی وزارت خارجه طی نشست دیروز دوشنبه خود در پاسخ به سؤال دیگری در ارتباط با ادعاهای مطرح‌شده مبنی بر گفت‌وگوی اروانی نماینده

ایران در سازمان ملل با رابرت مالی مذاکره‌کننده ارشد آمریکایی تصریح کرد: «در ارتباط با این خبر آقای ابروانی توضیحات لازم را ارائه دادند و ما مذاکرات مستقیم دو جانبه‌ای با آمریکا نداریم». طریقت در ادامه تحلیل خود به «شرق»، این بی‌اطلاعی کنعانی را نوعی ترغند دیپلماتیک می‌داند. اما به باور این کارشناس حوزه سیاست خارجی، «چه این مذاکرات پنهانی بین ابروانی و مالی صورت گرفته باشد یا نگرفته باشد، لزوماً به معنای آن نیست که بستر برای مذاکرات در زمینه احیای برجام وجود دارد» چراکه از نگاه طریقت، وضعیت کنونی ذیل تداوم و تشدید فشارها بر ایران یک سناریوی ایدئال برای ایالات متحده آمریکا و کشورهای اروپایی رقم زده است که نهایتاً بتوانند با سهواستفاده از آن و کاهش بیش از پیش توان چانه‌زنی دیپلماتیک ایران یک توافق جدید را با تهران در پیش بگیرند.

به باور این تحلیلگر اساسا دیگر چیزی به نام مذاکرات احیای برجام وجود ندارد، بلکه به اذعان او، واقعیت‌ها حکایت از آن دارد که از این پس باید روی «فصل جدیدی از گفت‌وگوهای احتمالی برای حصول یک توافق جدید حرف زد» توافقی که با ایدئال‌های ایران فاصله بسیار زیادی دارد، چراکه از نگاه این تحلیلگر مسائل سیاسی اتفاقات زیادی موازنه دیپلماتیک را به هم زده است.

نکته بهروز طریقت مبنی بر آغاز فصل جدیدی در سیاست خارجی برای انجام گفت‌وگوهای احتمالی در زمینه حصول توافق جدید، گزاره‌ای بود که هادی نوابی، دیگر کارشناس در گپ‌وگفتش با «شرق» روی آن تمرکز می‌کند و مانور بیشتری می‌دهد؛ چراکه به باور این تحلیلگر حوزه سیاست خارجی، اتفاقا چون طی چهار ماه اخیر موازنه دیپلماتیک به هم خورده است و اروپا و آمریکا با فشار، اجماع و تلاش برای انزوای دیپلماتیک تهران و فعالیت‌های ضد ایرانی به دنبال ترسیم توافق جدید هستند، ایران هم با هدف برون‌رفت از بحران کنونی، ناگزیر به ادامه مذاکرات است. با این ارزیابی، نوابی تأکید دارد که هر دو طرف (تهران و غرب) سعی دارند یک مذاکرات پشت پرده را شکل دهند، مذاکراتی پنهانی و به دور از چشم خبرنگاران، تحلیلگران و کارشناسان تا نه اروپایی‌ها و آمریکا و نه تهران حاضر به پاسخ‌گویی و مسئولیت‌پذیری در قبال این مذاکرات نباشند.

اتفاقا در همین راستا محمد مهاجری در گفت‌وگویی که با «شرق» داشت به این نکته اشاره کرد که «شرایط در مسیری قرار گرفته است که نهایتاً کار با توافقات و مذاکرات پشت پرده پیش خواهد رفت» البته این فعال سیاسی تأکید کرد: «واقعاً هنوز مشخص نیست هزینه‌های این نوع مذاکرات و توافقات‌های پشت پرده برای کشور چقدر خواهد بود؛ چون این قبیل مذاکرات و توافقات‌ها همان‌گونه که از نامش پیداست، پشت پرده است و در یک فضا و بستر غیرشفاف هم پیش می‌رود».

احمد رفیعی، دیگر تحلیلگر حوزه بین‌الملل، در بُعدی متفاوت برای تبیین بیشتر گزاره مطرح‌شده از سوی دو کارشناس قبلی که مورد تأیید او نیز هست، به اقدام پارلمان اروپا در تصویب قطع‌نامه پنجشنبه هفته گذشته ورود می‌کند و دراین‌باره اعتقاد دارد که «اگرچه بنده‌ای این قطع‌نامه ضدایرانی تصویب شد اما همین قطع‌نامه به بند قطع مذاکرات برجامی رای منفی داد». همین نکته از زاویه دید رفیعی به معنای آن است که اروپایی‌ها به موازات فشار بر ایران سعی دارند از یک سو از پذیرش مسئولیت و تبعات بعدی هرگونه تلاش برای شکست رسمی مذاکرات احیای برجام شانه خالی کنند و از سوی دیگر، مسیر برای گفت‌وگو، نه در راستای احیای برجام سال ۲۰۱۵ و مذاکرات انجام‌شده دوره روحانی و دوره رئیسی، بلکه تعریف یک توافق جدید باز بماند.

البته عبدالرضا فرجی‌راد پیرامون احتمال شکل‌گیری مذاکرات محرمانه بین ایران و غرب، ذیل گزارشی به نام «مذاکرات چراغ خاموش» در ۲۰ دی به «شرق» گفته بود که به واسطه مسائل سیاسی ایران و به دنبال آن برترنگ‌شدن فشار افکار عمومی بر دولت‌های اروپایی و آمریکا، فضا برای مذاکرات غیرعلنی شکل گرفته است. از این منظر، سفیر پیشین ایسلند، گزینه مذاکرات غیرعلنی را بسیار جدی می‌داند؛ چراکه به باور او در سایه برخی اتفاقات این امکان وجود ندارد که مانند ادوار پیشین ایران، سه کشور اروپایی عضو برجام، آمریکا، روسیه، چین و اتحادیه اروپا علناً در هتل کپورگ وین گرد هم بایند و در سایه حضور پررنگ عکاسان و خبرنگاران بتوانند گفت‌وگوهای هسته‌ای را پیش ببرند.

سفیر اسبق ایران در تروژ گریزی نیز به ادعای دیپلماتیک آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها

درباره خروج مذاکرات هسته‌ای از دستور کار سیاست خارجی آنها می‌زند و برای تبیین بیشتر این ادعا یادآور می‌شود که اکنون نمی‌توان انتظاری غیر از این موضع‌گیری‌ها داشت؛ چون به نظر فرجی‌راد درحال حاضر فشار افکار عمومی به قدری بر اروپایی‌ها افزایش پیدا کرده که حتی کار به کفالت سیاسی چهره‌های پارلمانی اروپا هم کشیده شده است. در چنین شرایطی این تحلیلگر مسائل بین‌الملل بدیهی می‌داند که طرف غربی برای تعدیل این فشارها و پاسخ‌گویی به افکار عمومی در ظاهر ادعای مذاکره‌کردن با ایران را مطرح کند. سفیر پیشین ایران در مجارستان روی شکل و فرم مذاکرات غیرمستقیم و محرمانه احتمالی هم دست می‌گذارد و در تشریح آن به «شرق» می‌گوید: «اگر این مذاکرات محرمانه احتمالی صورت بگیرد، با به واسطه کشورهای میانجیگر منطقه مانند عمان، قطر و… خواهد بود یا از طریق دفتر حافظ منافع آمریکا». فرجی‌راد حالت سوم را ناظر بر فعال‌شدن کانال اتحادیه اروپا می‌داند. این استاد حوزه ژئوپلیتیک در ترسیم دقیق‌تر و جزئی‌تر شکل و ساختار مذاکرات احتمالی غیرمستقیم و تبادل پیام‌ها بین تهران و واشنگتن به این مهم نیز اشاره دارد که اگر پای کشوری مانند عمان در میان باشد، احتمالاً تبادل پیام‌های تهران و واشنگتن و مذاکرات غیرعلنی صرفا به تلاش برای آزرشدن زندانیان دوتابعیتی دو کشور ایران و آمریکا محدود شود. اما این دیپلمات اسبق کشورمان درعین‌حال تأکید دارد که اگر مذاکرات از طرف دفتر حافظ منافع یا اتحادیه اروپا انجام شود، می‌تواند موضوعات کلان‌تری مانند برجام را هم در بر بگیرد.

با وجود همه نکات یادشده، فرجی‌راد این موضوع مهم را هم گوشزد می‌کند که با وجود احتمال مذاکرات غیرمستقیم و محرمانه و تبادل پیام بین ایران و آمریکا، اگر تهران در شرایط کنونی به دنبال حصول توافق و به تبع آن بهبود برخی مناسبات اقتصادی است، باید به برخی امور هم سروسامان بدهد و به نوعی آنها را مدیریت کند. در کنار آن به باور دیپلمات پیشین کشور، تهران مجبور است اختلافات پادمانی خود با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را هم حل‌وفصل کند. بنابراین از این منظر، این استاد ژئوپلیتیک صرف شکل‌گیری کانال تبادل پیام با آغاز پروسه مذاکرات محرمانه احتمالی بین تهران و واشنگتن را به معنای حصول توافق نمی‌داند، بلکه سفیر اسبق ایران در نروژ آن را مسیری تلقی می‌کند که برای رسیدن به نقطه ایدئال باید از شر موانع آن خلاص شود.

یک صبحانه غیررسمی!

وزیران امور خارجه اتحادیه اروپا و رافائل گروسی مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی صبح دیروز (دوشنبه) پیش از برگزاری نشست شورای روابط اتحادیه اروپا در بروکسل در یک صبحانه غیررسمی با یکدیگر دیدار کردند. بنابر گزارش خبرگزاری نیوسا، در این دیدار که به میزبانی استیو ایش تریش برگزار شده است، طرف‌ها درباره ایران و اوکراین گفت‌وگو و تبادل نظر کردند.

احمد رفیعی در ادامه تحلیل خود از دلان تحلیل چرایی حضور رافائل گروسی در نشست شورای وزرای امور خارجه اتحادیه اروپا و دلایل برگزاری یک صبحانه کاری غیررسمی میان این شورا و مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی عبور می‌کند و در این راستا تأکید دارد که چون اروپایی‌ها و آمریکا از یک سو نگران گسترده‌ترشدن ابعاد فعالیت‌های هسته‌ای ایران هستند و از سوی دیگر ظاهراً به واسطه فشار افکار عمومی نمی‌توانند مذاکرات علنی با ایران داشته باشند، بهترین گزینه و سناریو را برای مدیریت این شرایط در پیگیری مذاکرات غیرعلنی می‌بینند. از این رو به باور این تحلیلگر حوزه سیاست خارجی سعی شده است با مشورت و رایزنی بین گروسی و شورای اروپا، از یک سو جزئیات دقیق‌تر و به‌رورتری از ابعاد پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران به دست آید و به دنبالش از منظر رفیعی، مسیری برای گفت‌وگو‌ها با هدف حصول توافق جدید با ایران ترسیم و تعریف شود. البته بهروز طریقت نگاه دیگری دارد و در تحلیلش به «شرق» از یک سناریوی بدبینانه می‌گوید.

چون از دیدگاه این تحلیلگر سیاست خارجی دیدار گروسی و اعضای شورای وزرای امور خارجه اروپا به معنای آماده‌شدن و ایجاد هماهنگی میان شورای وزرای اروپا با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و شورای حکام در نشست پیش‌رو است؛ هماهنگی‌ای که طریقت اصرار دارد از دل آن تصمیم برای صدور یک قطع‌نامه نهایی و ارجاع پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران از شورای حکام به شورای امنیت بیرون خواهد آمد. البته هادی نوابی با تأیید دو تحلیل مطرح‌شده از سوی بهروز طریقت و احمد رفیعی، هر دو گزاره را لزوماً مخالف و متضاد هم نمی‌بیند و در این راستا وی گزاره سومی را هم مطرح می‌کند که بدبینانه‌تر از سناریوی ارسال پرونده ایران به شورای امنیت است. چون نوابی تأکید دارد که اساساً اروپایی‌ها در کنار ایالات متحده آمریکا سعی دارند سناریوی نهایی یعنی فعال‌کردن مکانیسم ماشه را به بحث و بررسی بگذارند.

با ذکر این گزاره تحلیلی، جلیلوئند اعتقاد دارد که «روسیه برآورد،

تلقی و خوانش استراتژیکی از روابط و مناسبات خود با ایران، حتی در حوزه نظامی (و با وجود همکاری‌های میدانی در سوریه) ندارد؛ یعنی برخلاف این ارزیابی که ایران متحد راهبردی روسیه و چین است، مسکو چنین نگاهی به تهران ندارد».

جنگنده‌های نسل ششم و تلاش‌های تل‌آویو معادله را به هم می‌زند؟

در کنار گفته‌های محسن جلیلوئند، حسین اسعدیان هم بر این باور است که فارغ از کارایی جنگنده‌های نسل چهارم در شرایطی که اکنون جنگ‌های هوایی خود را مهیای ورود جنگنده‌های نسل ششم می‌کنند، باید به صحت اصل خبر شک داشت. مفسر حوزه امنیتی به دو خبر روزهای اخیر نقبی می‌زند؛ خبر نخست، تلاش‌های روسیه در کنار آمریکا و چین برای ساخت جنگنده‌های نسل ششم به میک – ۴۱ بازی می‌گردد. در کنارش این تحلیلگر حوزه سیاست خارجی، پیش‌رفته‌تر از ایالات متحده برای تحویل‌گرفتن ۲۵ جنگنده نوع پیشرفته اف – ۱۵ (مدل برای ایالات متحده را هم مطرح می‌کند. خبر دوم از نگاه اسعدیان این تهران اهمیت مضاعف دارد، چراکه

مطرح است که شاید فروش پهپادها از سوی ایران به روسیه ناظر به تلاش‌های ایران برای خرید جنگنده سوخو – ۳۵ است؛ اما تا چه اندازه می‌توان این بحث را نزدیک به واقعیت دانست؟ با توجه به تجربه تلخ فروش سامانه موشکی اس – ۳۰۰ از طرف روس‌ها به ایران آیا می‌توان به خرید سوخو – ۳۵ از مسکو امید داشت؟ آیا روسیه بعد از ماجرای پهپادها حاضر به دادن جنگنده سوخو – ۳۵ به تهران خواهد شد؟ محسن جلیلوئند در گفت‌وگویی که با «شرق» داشت پیرامون این سوالات به «مسئله توازن بین دو جنگ‌افزار پهپاد ایرانی و جنگنده سوخو – ۳۵ اشاره کرد». این استاد روابط بین‌الملل اساساً «پهپاد را یک ابزار جنگی تاکتیکی می‌داند و در مقابل جنگنده‌ها، هواپیماهای شکاری و بمب‌افکن‌ها را سلاح‌های راهبردی در قوای دفاعی هر کشوری قلمداد می‌کند». از این منظر، جلیلوئند «وزن دهی به این دو مسئله را کاملاً اشتباه دانسته» و تأکید دارد که «به دلیل برخورداری از پهپادهای جنگی ایران نمی‌توان قطعی دانست که روسیه جنگنده سوخو – ۳۵ را به ایران بفروشد». این تحلیلگر در بخش دیگری از نکات خود به سابقه و تجربه فروش سامانه موشکی اس – ۳۰۰ توسط روسیه به اوکراین حمایت می‌کند و به «شرق» می‌گوید: «ما دیدیم که روسیه چه بازی‌های سیاسی و منتهایی را برای فروش این سامانه موشکی بر سر ایران پیاده کرد. با استناد به همین تجربه، تأکید دارم شاید سوخویی در کار نباشد.

این کارشناس حوزه بین‌الملل در ادامه روی نکته مهم‌تری دست می‌گذارد و یادآور می‌شود که «فروش و ارسال پهپاد یک قرارداد راهبردی و یادآور می‌شود که معادلات جنگی نیست، در صورتی که فروش جنگنده یک قرارداد راهبردی تسلیحاتی تلقی می‌شود».

کارشناس اسرائیل در امور تسلیحاتی در این باره به نیوزویک گفت: «این جنگنده روسی با توجه به ویژگی‌هایی که از آن بهره‌مند است، یک درنده خطرناک در برابر جنگنده‌های نسل چهارم و حتی نسل ۴/۵ کشورهای غربی محسوب می‌شود». وی با اشاره به اینکه تحویل جنگنده‌های سوخو – ۳۵ روسی به ایران می‌تواند قواعد بازی نظامی در خاورمیانه را تغییر دهد، افزود: «تحویل این جنگنده‌ها به ایران در کنار استقرار سیستم دفاع موشکی اس ۴۰۰ در این کشور، می‌تواند به جالش بزرگی برای جنگنده‌های نسل چهارم نیروی هوایی ارتش اسرائیل (رزمی صهیونیستی) تبدیل شود». مقامات سابق صهیونیست‌ها نیز قیلا به نیوزویک در مورد پیامدهای استراتژیک بالقوه درازمدت مشارکت رو به رشد دفاعی روسیه و ایران ابراز نگرانی کرده بودند. با این حال خرید هواپیماهای کامیکاز از سوی ایران ماه‌ها پس از انتشار گزارش‌هایی مبنی بر دستیابی روسیه به مهمات سرگردان که گاهی اوقات به عنوان پهپادهای کامیکاز یا انتحاری از آنها یاد می‌شود، آشکار شد. اگرچه مقامات ایرانی ارسال هواپیماهای بدون سرنشین به روسیه را به عنوان بخشی از توافقات قبلی که قبل از جنگ منعقد شده بود، پذیرفته‌اند، اما تهران به طور صریح از کمپین مسکو در اوکراین حمایت نکرده است. همچنین دستیابی ایران به تسلیحات روسی را باید به عنوان یک تحول طبیعی در تلاش تهران برای به‌روزرسانی نیروی هوایی خود ارزیابی کرد که هیچ قدرت سومی را هدف قرار نمی‌دهد.

تشکیک درصحت اصل ماجرا!

فارغ از این نکته باید صحت این ادعا را هم مد نظر قرار داد؛ به ویژه آنکه هم‌زمان با داغ‌شدن بهانه پهپادهای ایرانی که به کاهش سطح روابط دیپلماتیک کی‌یف با تهران منجر شد، این احتمال

^[1] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[2] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[3] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[4] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[5] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[6] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[7] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[8] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[9] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[10] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[11] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[12] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[13] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[14] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[15] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[16] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[17] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[18] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[19] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[20] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[21] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[22] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[23] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[24] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[25] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[26] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[27] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[28] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[29] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[30] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[31] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[32] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[33] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[34] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[35] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[36] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[37] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[38] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[39] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[40] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[41] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست

^[42] شرق: روز گذشته (ناصر کنعانی)، سخنگوی وزارت خارجه ایران طی نشست